

W ŚWIECIE KUBUSIA PUCHATKA

scenariusz zajęć dla dzieci w wieku 6 – 8 lat

Grupa:

od 10 do 20 dzieci

Czas zajęć:

ok. 2 godz.

Materiały do zajęć:

- kolorowe tkaniny (w tym, co najmniej kilka kawałków zielonego materiału do stworzenia lasu i kilka kawałków żółtej tkaniny dla pszczołek),
- folia malarska, tektura falista, farby plakatowe lub akrylowe, pędzle.

Wstęp.

Dzieci wchodzą do sali, gdzie na rozłożonej na podłodze folii malarskiej ustawiony jest pionowo rulon tektury falistej. Dzieci mają za zadanie namalować na tekturze bohaterów dzisiejszego spotkania. Kim są postaci, którym poświęcone będą zajęcia, dowiedzą się kolorując zagadki kolorowanki, które naniesione są na tekturę.

Są to: Kubuś Puchatek, Prosiaczek, Tygrysek, Królik, Osiołek, Mama Kangurzyca, Maleństwo, Mądra Sowa, Słoń, Krzyś.

Dzieci kolorują postaci z bajki, a następnie dodają pozostałe elementy bajkowego świata: Stumilowy Las, domy bohaterów, itp. Po zakończeniu aktywności malarskiej najlepiej ostrożnie odsunąć tekturę na bok, by dzieci miały przestrzeń do działań dramowych.

Następnie dzieci opowiadają na forum grupy o tym, co namalowały. Osoba prowadząca pyta dzieci, czy wiedzą, kto wymyślił bajkę o Kubusiu Puchatku i w jakim języku? Wyjaśnia im, że książkę napisał angielski pisarz Alan Alexander Milne dla swojego syna Krzysia dawno temu, bo jeszcze przed drugą wojną światową, w 1926 roku. Kubuś Puchatek ma więc dzisiaj prawie 90 lat. Jako że historia została napisana po angielsku, dzieci poznają angielskie imiona bohaterów, które zostają zapisane obok namalowanych postaci.

Kubuś Puchatek - *Winnie-the-Pooh*

Królik - *Rabbit*

Tygrysek - *Tigger*

Kłapouchy - *Eeyore*

Prosiaczek - *Piglet*

Mama Kangurzyca - *Kanga*

Maleństwo - *Roo*

Sowa - *Owl*

Słoń - *Hefalump*

Krzyś - *Christopher*

Ćwiczenie 1.

Osoba prowadząca pyta, co najbardziej lubi Kubuś Puchatek. Kiedy dzieci odpowiedzą, że miodek, prosi, by pokazały Kubusia trzymającego w rękach wielki garnek miodu. Wyjaśnia, że kiedy zawoła *Winnie-the-Pooh* wszystkie dzieci muszą zamienić się w pomnik Kubusia trzymającego garnek z miodem (*hold a jar of honey*). Na hasło *Rabbit* - mają przykucnąć (*squat*) i strzyc uszami (*make Rabbit's ears*), na hasło *Tigger* - brykać po całej sali (skaczą obunóż; *jump*), na hasło *Eeyore* - położyć się na ziemi, podeprzeć głowę rękami i patrzeć na chmury (*lie down and watch the clouds*), na hasło *Owl* - fruwać (*fly*) po sali jak sowa. Na hasło *Kanga and Roo* - dzieci mają dobrać się w pary, jedno ma być mamą kangurzyca, która obejmują kucające Maleństwo (*give a hug*). Prowadząca może nazywać po angielsku czynności, które wykonują dzieci. Dzieci najpierw ćwiczą reakcje na kolejne hasła, a następnie rozpoczyna się zabawa.

Ćwiczenie 2.

Osoba prowadząca proponuje dzieciom nauczenie się ulubionego wierszyka Kubusia Puchatka. *Let's sing a song!*

*Isn't it funny
How a Bear likes honey?
Buzz! Buzz! Buzz!
I wonder why he does.*

Co znaczy w wolnym tłumaczeniu:

Dziwny jest niedźwiedzi ród,
że tak bardzo lubi miód.
Bzyk-bzyk-bzyk
Co to znaczy, nie wie nikt.

Ćwiczenie 3.

Osoba prowadząca opowiada o tym, co ostatnio wydarzyło się w Stumilowym Lesie. Otóż Kubuś Puchatek postanowił zaprosić przyjaciół na swoje urodziny (*Birthday party*). Przyjaciele mają jednak kłopot, bo nie wiedzą, co przynieść Kubusiowi w prezencie (*gift*).

Osoba prowadząca prosi dzieci, aby weszły w rolę przyjaciół Kubusia. Dzieci wybierają sobie role przyjaciół Kubusia same lub losują karteczki z nazwami bohaterów (Tygrysek, Królik, Prosiaczek, Mama Kangurzyca, Maleństwo, Kłapouchy, Sowa.) Pozostałe dzieci wchodzi w rolę drzew w Stumilowym Lesie. Następuje prezentacja scenki improwizowanej. Bohaterowie spotykają się w lesie i zastanawiają nad tym, co dać Puchatkowi w prezencie.

Najprawdopodobniej dzieci same wpadną na pomysł, że powinien to być miodek. Osoba prowadząca powinna mieć jednak na wszelki wypadek „pamiętnik” Kubusia, z narysowanym garnkiem miodu (*jar of honey*) i tortem urodzinowym ze świeczkami (*birthday cake, candles*), który wręczy grupie, wchodząc w rolę Krzysia, gdyby dzieci same nie zdecydowały, że prezentem ma być miodek.

Ćwiczenie 4.

Dzieci w tych samych rolach wybierają się do lasu w poszukiwaniu miodu. Dzieci, które wcześniej były drzewami w lesie, teraz wchodzą w rolę pszczół (*bees*), które zaatakują bohaterów. Prowadząca tworzy scenografię sceny ustawiając drzewo z pszczelim ulem (*beehive*) - np. wieszak z zarzuconą zieloną płachtą materiału. Na dwa rozstawione krzesła zarzuca też większą płachtę materiału, tłumacząc, że jest to jaskinia, do której pszczoły boją się wlatywać.

Dzieci prezentują scenkę pokazującą, jak przyjaciele, którzy poszli do lasu, zaczynają wspinać się po drzewie i nagle zostają zaatakowani przez rój pszczół. Bohaterowie uciekają do jaskini (*run into the cave*), gdzie chowają się (*hide*) przed pszczołami. Można kilka razy przećwiczyć ucieczkę przed pszczołami, aby powtórzyć zwroty: *hide* albo *run into the cave*.

Ćwiczenie 5.

(metoda dramowa - tunel myśli)

Prowadząca informuje, że Kubuś czeka na przyjaciół z urodzinowym tortem i nikt nie przychodzi. Prosi, aby wszystkie dzieci stanęły w dwóch rzędach naprzeciwko siebie. Informuje uczestników zajęć, że wejdzie teraz w rolę smutnego (*sad*) Kubusia, który czeka na przyjaciół, którzy jednak nie nadchodzą. Prosi, by kiedy jako Kubuś będzie przechodzić środkiem tunelu, wypowiedzieli na głos myśli bohatera w pierwszej osobie, np. Jestem bardzo zawiedziony. Zapomnieli o moich urodzinach. Nie jestem dla nich ważny. Tak mi przykro, itp.

Osoba prowadząca w roli Kubusia podsumowuje spacer tunelem myśli. Mówi:

- Jest mi smutno. Bardzo zawiodłem się na swoich przyjaciółach.

Następnie, nadal w roli Kubusia, mówi:

- Ojej, chyba słyszę brzęczenie pszczół. Bzyczą coraz głośniej. Chyba ktoś je bardzo zdenerwował. Muszę sprawdzić, co się tam dzieje!

Osoba prowadząca wychodzi z roli Kubusia i wprowadza dzieci w kolejną scenę, tłumacząc, że Kubuś pobiegł do lasu i zobaczył pszczoły latające wokół jaskini oraz swoich przyjaciół, którzy wołali o ratunek.

Osoba prowadząca pyta, które z dzieci chciałoby ją teraz zastąpić w roli Kubusia.

Następnie, po wyborze dziecka, które wejdzie w tę rolę, pyta dzieciaki, jak myślą, co w takiej sytuacji może zrobić Kubuś. Dzieci same wpadają na pomysł, żeby Kubuś odciągnął pszczoły od przyjaciół, śpiewając swoją piosenkę lub mówiąc wierszyk o tym, że misie najbardziej lubią miodek albo prowadząca naprowadza je na takie rozwiązanie.

Osoba prowadząca prosi dzieci, żeby wróciły do swoich ról z ćwiczenia 4.

Przyjaciele Kubusia chowają się w jaskini, a wokół niej fruują rozzłoszczone pszczoły.

Kubuś nadbiega i śpiewa piosenkę (*He is singing a song*).

Isn't it funny

How a Bear likes honey?

Buzz! Buzz! Buzz!

I wonder why he does.

Sytuacja robi się dramatyczna, bo pszczoły atakują teraz Kubusia. Prowadząca zatrzymuje akcję (stop-klatka), mówi: *clap, clap, clap* i klaszcze w dłonie. Dzieci zastygają w przybranych w tym momencie pozach. Następnie informuje, że na szczęście całe zamieszanie usłyszał słonik. Nabrał w trąbę wodę ze stawu i.... poleł pszczoły wodą. Pszczoły natychmiast odleciały. Słonikiem jest prowadząca. Klaszcze w ręce (*clap, clap, clap*) i wszyscy pokazują ciąg dalszy historii. Po ucieczce pszczół, przyjaciele otaczają Puchatka ściskają go i składają mu życzenia: *Happy Birthday!*

UWAGA: Rozwiązanie zaproponowane przez dzieci może być ciekawsze od zaproponowanego powyżej. Dlatego jeżeli dzieci będą miały inny pomysł na szczęśliwe zakończenie historii, warto umożliwić im odegranie ich autorskiego zakończenia!

Zakończenie.

Wspólne odśpiewanie Puchatkowi *Happy birthday to you!* Osoba prowadząca częstuje dzieci np. miodowymi cukierkami (*honey sweets*) lub Puchatkowym tortem (*birthday cake*).

Autorka: Iwona Kusak - polonistka, instruktorka dramy, trenerka i animatorka Programu Rozwoju Bibliotek.